

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ κεφ. 41

Δεν χρησιμοποιούσαν τη γλώσσα των Σικανών είτε των Πελασγών, που λέγονται ότι κατοίκησαν πρώτοι την Ιταλία, αλλά της εποχής τους. Εσύ όμως χρησιμοποιείς λόγο ξεπερασμένο εδώ και πολλά χρόνια πια, σαν να μιλάς τώρα με τη μάνα του Ευάντρου, επειδή δεν θέλεις κανένας να ξέρει και να καταλαβαίνει τι λες. Γιατί δεν σωπαίνεις, ανόητε άνθρωπε, για να πετύχεις αυτό που θες; Αλλά λες πως σου αρέσουν τα παλιά τα χρόνια γιατί είναι τιμημένα και καλά και σεμνά. Έτσι, λοιπόν, να ζεις, όπως οι αρχαίοι άντρες.

Κεφ 47

Όταν άκουσε αυτό το πράγμα ο Αύγουστος θέλησε να αποθαρρύνει την κόρη του από το να κάνει αυτό. Με αυτό το σχέδιο κάποτε εμφανίστηκε ξαφνικά και έπιασε επ' αυτοφώρω τις κομμώτριες. Αν και ανακάλυψε τις άσπρες τρίχες πάνω στο φόρεμά τους, όμως ο Αύγουστος προσποιήθηκε ότι δεν τις είχε δει και παρέτεινε το χρόνο με άλλες κουβέντες ωσότου έφερε τη συζήτηση στην ηλικία. Τότε ρώτησε την κόρη, ποιο από τα δύο προτιμά μετά από μερικά χρόνια να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1 α. aetatis: aetates

Suae: meae

Tu: vos

Matre: matrum

Neminem: nullius

Homo inepte: hominess inepti

Consilio: consiliis

Vestem : veste

Aliis sermonibus: alium sermonem

Tempus: tempora

1β.

Multis : pluribus, plurimis

Bona: melior, optima

Antiqui: antiquiores, antiquissimi

2 α. μέση φωνή:

Απαρέμφατο ενεστώτα: loqui

-//- -//- παρακειμένου: locutum esse

-//- -//- συντ. μελλ: locutum fore

Και δανείζεται από την ενεργητική φωνή το απαρέμφατο μέλλοντα: locuturum esse

2 β.

Scire: scito

Placere: placuisset

Sit: fuistis

Faceret: faciendi

Intervenit: interveniebam

Oppressit: opprimemus

Vidisse: visum iri

Extraxit: extractu

Induxit: inducuntor

Interrogavit: interrogatur

Mallet: malit

3 α.

Primi είναι επιρρηματικό κατηγορούμενο της σειράς στο υποκείμενο qui.

Sermone είναι αντικείμενο στο ρήμα uteris.

Antiquitatem είναι υποκείμενο στο απαρέμφατο placere

Viri είναι υποκείμενο στο εννοούμενο ρήμα vivebant.

Esse είναι αντικείμενο τελικό απαρέμφατο στο ρήμα mallet (ταυτοπροσωπία)

3 β.

Sic vive: noli vivere , ne vixeris

3.γ

Philosophus hominem interrogat quin taceat, ut consequatur, quod velit.

Philosophus hominem interrogavit quin taceret, ut consequeretur, quod vellet

4 α.

Proinde quasi cum matre Evandri nunc loquaris: είναι δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική παραβολική πρόταση ως β όρος σύγκρισης με α όρο την κύρια με ρήμα το uteris.

Εισάγεται με τον παραβολικό υποθετικό σύνδεσμο proinde quasi και εκφέρεται με υποτακτική γιατί η σύγκριση αφορά μια υποθετική πράξη ή κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα loquaris γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (uteris) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Utrum...an calva: δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση ολικής άγνοιας, διμελής ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα interrogavit. Εισάγεται με το ερωτηματικό μόριο (α μέλος) utrum...an (β μέλος), εκφέρεται με υποτακτική γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της ερώτησης και συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού mallet γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (interrogavit) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν.

4 β.

Coullisse: είναι αντικείμενο στο dicuntur, ειδικό απαρέμφατο και το υποκείμενό του είναι το qui επειδή υπάρχει παθητικός τύπος λεκτικού ρήματος (dicuntur) και το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται σε πτώση ονομαστική.